

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatio Synoptica De Ivdiciis Ad Lib: II. Decretal:
Gregorii IX.**

**Herberstein, Ferdinand von
Tabarelli de Fatis, Donato Vincenzo**

Spirens., 1660

12.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11416

non teneri, sive solus ipse noverit, sive cum aliis, quia tres vel quatuor testes non faciunt famam publicam contra Reum: evidentia autem criminis etiam notorii non supplet locum accusatoris, quando non etiam Reus est notorius ac per consequens Judici jus non tribuitur inquirendi contra Reum in particulari qui occultus est: & probant ultra doctrinam suam, quia si casu Judex interrogasset in specie Titium de Cajo an illud crimen commiserit, Titius non posset jure Cajum detegere, ergo etiamsi Judex generaliter inquirat, quis crimen commiserit, Titius non tenetur Reum detegere: ita secunda sententia. SED profecto nobis probabilius videtur, Titium obligari ad detegendum réum, sive solus ipsum noverit, sive cum alio, aut aliis ob rationes supra allatas pro affirmativa sententia, & reus sibi imputet, siquidem delictum notorium perpetravit vidente uno aut pluribus.

12. SED licet Judex ex sola criminis evidentia procedere posset ad inquisitionem generalem, quando tamen inquisi-

tio

tio est specialis contra certam personam
tendens ad punitionem, jure positivo e-
xigitur, ut præcedat publica infamia, ut su-
pra diximus. n. 2. & seq. & communiter
docent Canonistæ in cap. qualiter. & quan-
do cap. *inquisitionis de accus.* & confirmatur
exemplo villici Evangelici *Luc 16.* qui pri-
us diffamatus est, antequam audiret à Do-
mino redde rationem villicationis tuæ.
Ratio, quia quousq; possidet aliquis bo-
num nomen, non potest eo sine causa spo-
liari. Atqui spoliaretur aliquo modo bo-
no nomine is, de quo specialiter Judex in-
quireret infamiâ non præcedente, ergo.
OPPONI doctrinæ huic posset praxis sæ-
cularium qui ex sola subindè suspicione,
aut simplici delatione alicuius specialem
inquisitionem instituunt: sed ut videre est
apud Leß cap. 29. dub. 15. id obtinet solùm
in criminibus exceptis, aut bono publico
valdè noxiis juxta dicta n. 6. ver: addo tertii-
um. & num: 9. v. cùm reus confessus est crimen
occultum in iudicio, aut certè quando inqui-
sitio fit ad avertendum malum, ut quan-
do inquiritur ad contrahendum matri-
monium; aut quando auctor est talis con-
ditio-

ditionis, ut nisi sine prævia infamia auctor inquiratur, facile possit malum serpere: in specie I C. casum ponit, in casu inquisitionis contra servos, in morte Domini qui reperitur occisus, & ignoratur auctor L. 1. ff. ad S. C. Syllan: & quando contra nautas navis submersæ, L. quoties C. naufragis. quia de his est suspicio. De crimine læxæ Majestatis textus est clarus in Extravagant: Friderici Imperatoris ad reprimendum qui habetur post librum Feud:

13. Cæterum suppositâ criminis notiâ variis modis aperitur via Judicii ad inquisitionem specialem cōtra certam personam, teste Less: dub. 16. & alijs. 1. cūm auctor est notorius; dicitur autem notorius, si probetur saltem per duos testes ex Gl: in Can. Omnipotens 1. q. 1. 2. si sint judicia judicialiter probata. Hæc enim sunt pro infamia, cūm pariant aliquam juris notoreitatem ex Navar: hic. n. 78. 3. quando est semiplena probatio, ut cūm crimen est notorium, & de auctore testatur unus omni exceptione major: ex Less: num: 146. 4. si officialis, aut alius denuntiet judicialiter, id est, in judicio, significando testes

vel